

14. 8. 2008

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Rozsudek Soudu první instance ve věci Microsoft v. Komise ES (povinnost poskytnout licenci k právům duševního vlastnictví a zneužití dominantního postavení)

Komise ES v březnu 2004 rozhodla na základě stížnosti společnosti Sun Microsystems, Inc., že Microsoft zneužil svého dominantního postavení na trhu operačních systémů a udělila pokutu ve výši 497 mil. EUR (Rozhodnutí Komise ES 2007/53/ES v případě COMP/C-3/37.792 - Microsoft ze dne 24. března 2004). Proti tomuto rozhodnutí podal Microsoft žalobu k Soudu první instance Evropských společenství a ten 17. září 2007, vydal rozhodnutí, kterým na základě rozsáhlé analýzy ve všech zásadních bodech potvrdil dřívější rozhodnutí Komise ES (případ T-201/04 Microsoft v. Komise).

WEINHOLD LEGAL

Značná výše pokuty nebyla tou nejpodstatnější a nejdiskutovanější stránkou rozhodnutí Komise, kterou byla spíše otázka, do jaké míry bude muset Microsoft (a nejen on) zveřejňovat chráněné informace o svých počítačových programech.

Microsoft má dominantní postavení na trhu s operačními systémy pro koncové uživatele (client PC operating system) se svým systémem Windows. Dominantní postavení na trhu samo o sobě není trestáno, dominant je ovšem podroben přísnějším pravidlům a nesmí své dominantní postavení zneužít na úkor soutěže a v důsledku toho na úkor spotřebitelů. Microsoft vyvíjí a prodává také operační systémy pro servery pro pracovní skupiny (work-group server operating systems). Pro větší efektivitu vyvinul Microsoft speciální komunikační protokoly a softwarové prvky pro komunikaci mezi operačními systémy pro koncové uživatele a pro pracovní skupiny a tyto chránil jako obchodní tajemství a duševní vlastnictví.

Microsoft není zdaleka jediným, kdo vyvíjí a prodává operační systémy pro pracovní skupiny. Tím, že vylepšil komunikační protokoly mezi operačním systémem pro koncové uživatele a pro servery, sice dle soudu zvýšil efektivitu spolupráce mezi vlastními produkty, ale tím, že tyto protokoly utajil, prakticky znemožnil spolupráci konkurenčních serverových operačních systémů s operačním systémem Windows pro koncové uživatele. Vzhledem k tomu, že Windows je dnes praktickým standardem u koncových uživatelů (s podílem více jak 90%), hrozilo dle soudu vážné riziko eliminace ostatních výrobců serverových operačních systémů.

Microsoft tedy zneužil svou dominanci na jednom trhu pro vylepšení svého postavení na trhu druhém, a to jinými prostředky než pouze na bázi soutěže v rovině ceny a kvality. Soud proto souhlasil s Komisí ES, která přikázala Microsoftu poskytnout konkurentům informace týkající se tzv.

interoperability Windows, tedy informace, které umožní vzájemnou komunikaci mezi operačními systémy jiných výrobců. Je přitom nutné zohlednit, že takové informace budou mít omezený rozsah a neumožní konkurentům Microsoftu Windows „okopírovat“ a použít jako vlastní produkt. V této omezené míře proto musí ustoupit ochrana duševního vlastnictví potřebě zajištění účinné hospodářské soutěže. Pokud by spolu operační systémy různých výrobců navzájem „nekomunikovaly“ mohlo by se stát, že po pár letech by zbyl na trhu jeden dominantní výrobce, který by měl možnost volně si diktovat ceny a nebyl nucen pod tlakem konkurence neustále software vylepšovat ve prospěch spotřebitelů.

Dle Soudu první instance Microsoft zneužil své dominantní postavení také tím, že společně s Windows dodával koncovým uživatelům mediální přehrávač Windows Media Player „zdarma“ (cena přehrávače byla fakticky skryta v ceně za Windows). Tímto vázaným prodejem se Windows Media Player dostal k většině uživatelů osobních počítačů, kteří již logicky neměli ekonomický důvod zvolit jiný mediální přehrávač. Microsoft tím využil svou dominanci v operačních systémech v soutěži na trhu mediálních přehrávačů, opět nikoliv jako výsledek soutěže v intencích ceny a kvality.

Rozhodnutí Soudu první instance nutí Microsoft zpřístupnit pouze informace, které souvisí se vzájemnou komunikací (interoperabilitou) informačních systémů, a proto nepovede k demotivaci Microsoftu investovat do svých produktů. Naopak, konkurence v softwarovém průmyslu bude uvedena do roviny kvality/ceny. Tím, že bude zajištěna možnost vzájemné komunikace mezi jednotlivými operačními systémy, budou mít zákazníci větší možnosti volby a výrobci budou naopak nuceni více inovovat a sledovat zákaznické potřeby.

Na závěr lze pouze dodat, že Microsoft nevyužil svého práva podat proti rozhodnutí Soudu první instance odvolání k Evropskému soudnímu dvoru. K tomuto rozhodnutí společnosti zajisté přispěla i rozhodnutí vydaná ve věci společnosti Microsoft vydaná v USA.

Jiří Buryan
[WEINHOLD LEGAL](#)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Digital Fairness Act a influencer marketing - cesta ke konci roztržštěnosti regulace?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc leden 2026](#)
- [IATA Travel & Cargo akreditace v letectví - v čem spočívají její výhody?](#)
- [Digital Omnibus o AI: návrh nařízení o zjednodušení pravidel pro umělou inteligenci](#)
- [Rozhodčí nálezy vydané ruskými rozhodčími soudy a jejich uznání a výkon na území EU](#)
- [Environmentální tvrzení společností v hledáčku EU: Jak se vyhnout greenwashingu a obstát v nové regulaci?](#)
- [AIFMD II v České republice: Schvalovací proces a co čeká investiční společnosti](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc prosinec 2025](#)